

 Fina Araque

Manel Piñero, Homo APM

Per veure el vídeo sobre l'entrevista a Manel Piñero:

infotransit.gencat.cat

Les curiositats d'en Manel Piñero

Té 36 anys. Diu que és de l'àrea metropolitana: va néixer a Barcelona, és de Badalona de tota la vida, però ara viu al barri de Gràcia. El grup musical que més li agrada són els Beatles. De les seves cançons diu: "M'ajuden a estar tranquil i eufòric quan ho necessito". Dels grups catalans es queda amb Els Pets, Whiskyn's i Sau. No és creient ni practicant de cap religió. És usuari de les xarxes socials, sobretot utilitza el Twitter per informar-se de l'actualitat al metro, de camí a la feina. L'últim llibre que s'ha llegit és *Bartleby, l'escrivent*, de Melville. Apunta que "el protagonista és una mica Homo APM, bastant estrany i inquietant. Un llibre recomanable". No li agrada que li preguntin per les seves coses preferides, però una pel·lícula que li ha fet el pes és *Closer*. Li agrada fer esport, i per desconnectar totalment se'n va a caminar a la muntanya.

En Manel Piñero durant una sessió del curs d'interpretació que fa al Timbal.

Cristina Doménech

Les retencions? "Esto es el Bronx"

Entrevistem en Manel Piñero. Potser caldria una presentació, però només amb dues paraules us situo: Homo APM. En Manel diu de l'Homo que "és un incomprès socialment". L'entrevista promet. "Vamos allá, no?"

En Manel Piñero és tímid. Com ho fas per fer d'Homo APM?

Realment tinc timidesa, però per poder fer d'Homo APM cal mentalitzar-te, i les tres o quatre hores que dura el rodatge, aïllar-te de tot una mica, posar-te molt en el personatge i oblidar-te de la resta. Al principi del rodatge sí que passo una mica de nervis, però un cop ja començo i entro en la dinàmica, em passa molt ràpid. És com desaparèixer de la teva vida durant unes hores, oblidar-te de qui ets i posar-te a la pell d'una altra persona que parla un altre llenguatge. També cal dir que per arribar a ser Homo APM has de tenir un procés degeneratiu molt important. Està clar que si ets una persona sana i estàs emocionalment equilibrat, no pots arribar a ser Homo APM. Si t'influència molt en la teva manera de parlar el vocabulari APM, ets carn de canó per convertir-te en un Homo o Dona APM. No sé si per sort o per desgràcia, a Catalunya cada vegada n'hi ha més, i no sé fins on arribarà això, però la cosa pinta molt malament. Hi ha molt de malalt (*rialles*).

Has de tenir molta memòria i ser àgil mentalment, oi?

És el més difícil. Tot i que anem amb un guió de frases d'entrada i de primeres accions, quan ja les cremo, he de seguir en funció de com em respongui la persona que tinc al davant i tirar del meu bagatge de frases. Hi ha vegades en què em surten

instantàniament, d'altres en què em costa més i d'altres en què no em surt res. Quan em passa això, que no em ve d'entrada la rèplica, intento guanyar temps fent veure que estic *empanat* i hi vaig donant voltes. És un procés angoixant, però alhora divertit. És posar-se en el paper d'una persona que només parla el llenguatge APM i "pa'lante, no?".

D'on va sortir l'Homo APM?

Va ser accidentalment. Quan rebia trucades de màrqueting comercial, en lloc de treure-me-les de sobre, posava el mans lliures a la redacció i començava a parlar amb frases de l'APM. Tothom es *descollonava* de riure i al final un va tenir la idea de traslladar-ho a la televisió i fer un personatge, que ha acabat sent l'Homo APM.

Com portes l'èxit i que et coneguin al carrer? La gent et demana frases quan et veuen?

L'èxit del programa sempre es viu bé, estem molt contents de l'audiència i del suport dels espectadors, que és fonamental i que ens fa estar en permanent tensió i alerta. És un estímul i una responsabilitat per no decaure i estar pensant en coses noves contínuament, perquè el televisiu és un món molt salvatge que no et permet relaxar-te ni un moment. En el camp personal, al principi se'm feia molt estrany que em coneguessin pel carrer, que m'assenyalessin, que m'aturessin, em demanessin fotos

o autògrafs, perquè sóc una persona discreta que m'agrada anar per la vida sense destacar i sense ser el focus d'atenció de res, però ara ja ho he interioritzat com una part més de la meua vida. L'únic que em molesta és que em demanin frases, a això no hi accedeixo, perquè sinó, sí que acabaria malament del cap de veritat.

La gent que graveu, normalment us autoritza a treure el gag?

Això és una... No em surt cap altra paraula que putada, perquè a vegades et surt un gag molt bo, però la persona no signa, no la convences i no tens alternativa. Allò ho has de llençar a les escombraries i anar a buscar-ne una altra. S'han perdut molts grans gags per aquest motiu. Tot i que la majoria de persones ens ho autoritzen.

També ets guionista de l'APM. Què feu?

Doncs, bàsicament, amb els talls que ens subministren el visionadors, intentem relacionar-los amb temes de l'actualitat i donar-los sempre una intenció. Relacionem allò que ens ve del món exterior amb fragments de sèries, pel·lícules, anuncis, etc.

T'agrada la televisió?

M'agrada la tele, però sóc bastant selectiu. No sóc un espectador indiscriminat de tele. Miro els telenotícies, el futbol, els programes d'humor, etc., per estar al corrent del que es fa en altres canals, i sèries, que també les veig per DVD o internet per no ser tan esclau dels horaris televisius.

La televisió és cultura?

Està claríssim. S'està demostrant amb l'APM (*somriu*). Ja sigui bona o mala cultura, en certa manera la televisió transmet uns valors i, a més, la televisió reflecteix una manera de ser de la nostra societat i afecta la conducta de les persones. Sóc partidari que hi hagi la màxima oferta televisiva possible perquè d'aquesta manera l'espectador pot triar. El problema seria que només hi hagués un tipus de televisió, ja fos sibarita o porqueria.

Quan estudiaves periodisme, on t'imaginaves que treballaries?

Quan estudiava periodisme, volia ser periodista esportiu i, de fet, ho he estat durant més de deu anys de la meua vida, però sabia que a llarg termini em voldria dedicar més a l'entreteniment i l'humor. I així ha estat amb la sort immensa que m'agafessin a l'APM.

Fent d'Homo APM, fas d'actor. T'imagines a sobre d'un escenari en un futur?

No ho sé. Estic fent cursos d'interpretació com un entreteniment més. És una possibilitat i m'agrada, però no em plantejo cap repte en aquest sentit. Així com l'Homo APM va

sorgir sense esperar-m'ho, crec que la propera cosa que surti també ho farà per sorpresa. Ja ho veurem.

Què li va passar a l'Homo APM en un embús de trànsit? Crec que va ser en el primer programa.

Va passar que un senyor es va enfadar, no va entendre que era una broma i em va començar a perseguir amb el cotxe. Va ser la primera intervenció que feia l'Homo APM i vaig pensar que si tot havia de ser així de complicat... "passo perquè et trencaran la cara de veritat!" Afortunadament, va ser un cas aïllat i la gent és més bona del que ens pensem i s'ho pren bastant bé.

Les experiències d'en Manel Piñero amb el trànsit espero que siguin millors. Tens permís de conduir?

Tinc permís de conduir, no tinc cotxe i per Barcelona em moc exclusivament amb transport públic, amb metro o autobús. Si treballes i vius a Barcelona, el cotxe és inútil, perquè no el necessites. També vaig a molts llocs caminant. Estem molt ben acostumats, volem anar de la porta de casa a la porta del restaurant amb cotxe, i jo crec que caminar una mica i moure el cos és necessari. Jo abans estava molt acostumat al cotxe i no m'imaginava fent els trajectes que faig ara a peu. És totalment recomanable perquè et sents millor i és com una alliberació, i a banda t'estalvies diners!

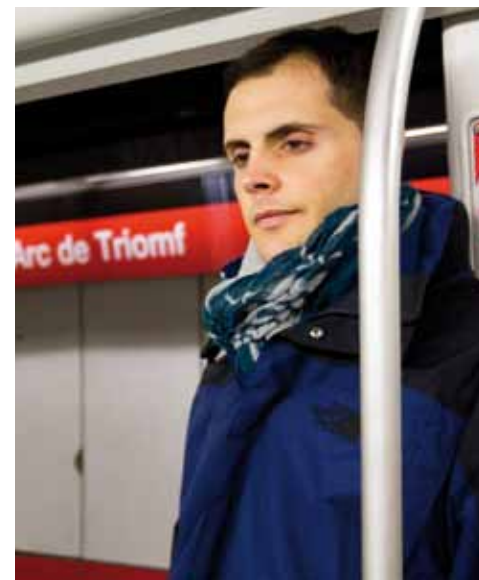
Quan condueixes, com ho fas?

Sóc molt normal al volant. El que no m'agrada gens és quan ets dins la ciutat i vas accelerant i frenant, és una tortura. Quan vivia a Badalona i estudiava a Barcelona, agafava el cotxe i anava per la ronda de Dalt i hi havia dies que era un drama. M'agrada anar per autopistes i arribar pel trajecte curt a la destinació, no sóc dels que passen per les nacionals i els poblets.

Multes?

Sí, me n'han posat algunes, la majoria per excés de velocitat. Jo em pensava que el límit d'error dels radars era de 20 km/h, és a dir, que si la limitació era 80, jo podia circular fins a 101 abans no em multessin. Llavors vaig veure que això no era així quan en un tram de 80 m'arribaven multes a 90 i escaig. Va ser la famosa època dels 80 km/h a les autopistes, que era una cosa que em feia bastanta ràbia. Per qüestions personals anava a Tarragona els caps de setmana i a primera hora del matí d'un dissabte o un diumenge per l'autopista dels túnels del Garraf, sol, a 80 km/h, era impossible. Els polítics que van fer això haurien d'haver buscat fórmules més racionals i més lògiques, no només prohibir.

“Estem molt ben acostumats, volem anar de la porta de casa a la porta del restaurant amb cotxe, i jo crec que caminar una mica i moure el cos és necessari”

“Fer d'Homo APM és com desaparèixer de la teua vida durant unes hores, oblidar-te de qui ets i posar-te a la pell d'una altra persona que parla un altre llenguatge”

L'Homo APM opina sobre...

Les retencions

“Esto es el Bronx”.

Els peatges

“I fins quan ha de durar la broma?”

La velocitat

“¡Cuidaooooo!”

Els radars

“Se va a haber un follón que no sabe ni dónde se ha metío”.

Els controls d'alcoholèmia

“Yo no consumo ná, sabes?”

L'agressivitat al volant

“Inspira, respira. Relájate y no te exijas tanto” (fent moviments lents amb els braços amunt i avall i respirant profundament).

La velocitat variable

“La verdá ej que nunca me había preguntao ezo”.